

РОЛЬ ПІДПРИЄМНИЦЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В НАЦІОНАЛЬНІЙ ЕКОНОМІЦІ УКРАЇНИ

Підприємництво – це провідний сектор ринкової економіки, який забезпечує насиченість ринку товарами та послугами, сприяє здоровій конкуренції. Воно базується на самостійній, ініціативній, систематичній, на власний ризик діяльності по виробництву продукції та наданню послуг і має на меті отримання прибутку. В умовах формування орієнтованого ринку, прискорення інституціональних перетворень в економіці України, створення ринкових механізмів саморегулювання економічних процесів проблема становлення і розвитку національного підприємництва набуває неабиякого значення.

Невід’ємним елементом ринкового господарювання, однією з найактивніших форм економічної діяльності є підприємницька діяльність, як особливий тип господарювання. Підприємницька діяльність – ініціативна, самореалізуюча діяльність господарюючого суб’єкта, спрямована на пошук і знаходження найбільш оптимальних економічних рішень з метою одержання максимального прибутку. Підприємницька діяльність передбачає конкретну діяльність підприємця та організацію роботи цілого колективу [1].

Перебільшення або недооцінка ролі і місця підприємницької діяльності в народному господарстві України, ігнорування її економічного потенціалу та завищення реальних можливостей і суспільних очікувань можуть призвести до довготривалих прорахунків у здійсненні політики ринкових перетворень національної економіки.

Самостійність у прийнятті господарських рішень є однією з основних і необхідних умов діяльності підприємств-товаровиробників. Можемо твердо сказати, що підприємство – це статутний господарюючий суб'єкт. Підприємство має необхідне для господарюючого суб'єкта майно – основні й оборотні кошти, інші активи, якими воно володіє, користується і розпоряджається на певному правовому підґрунті. Це майно, як правило, юридично відокремлене від майна власників підприємства і закріплене за підприємством як суб'єктом права власності.

У ринковій економіці функції держави та суб'єктів підприємницької діяльності розмежовані. У сфері державного регулювання перебувають загальні умови відтворення, економічне середовище діяльності підприємств. Історія не знає жодного прикладу високорозвинутої національної економіки без ринкових відносин та без підприємницької діяльності в цілому. Разом із тим немає і не може бути ефективної національної економіки без активної регулюючої ролі державних органів влади. Одне з головних завдань держави – всебічне стимулювання активності у сфері виробництва, створення сприятливих умов для підприємницької діяльності, а також забезпечення зайнятості населення, соціальна опіка найбільш вразливих верств суспільства [2]. Тому роль держави в економічному житті суспільства сьогодні значно посилюється. Це виявляється у розробленні системи нормативно-законодавчих актів, спрямованих на регулювання ринку, підприємницької діяльності, митних правил, банківської сфери, цін і заробітної плати, соціального захисту населення.

Значна роль у регулюванні підприємництва належить саме правовому регулюванню. Правове регулювання підприємницької діяльності, перш за все, здійснюється в цілях забезпечення необхідних зовнішніх умов для її здійснення. Регулювання – це діяльність держави і суспільства, яка здійснюється у процесі підготовки і прийняття норм права, їх реалізації у конкретних відносинах і застосування державного примусу до

правопорушників з метою досягнення стабільного правопорядку у суспільстві.

Ресурсна функція підприємницької діяльності передбачає, що вона націлена на найбільш ефективне використання матеріальних, трудових, фінансових та інформаційних ресурсів з урахуванням досягнень науки, техніки, управління і організації виробництва. Організаційна функція зводиться до діяльності з організації виробництва, збуту, маркетингу, менеджменту і рекламної діяльності з дотриманням нормативно-законодавчої бази. Творча функція в підприємницькій діяльності проявляється у власних підходах, стратегічних та поточних цілях, методах їх досягнення кожним підприємцем.

Отже, підприємницька діяльність характеризується оригінальними поглядами і підходами до прийняття управлінських рішень, які реалізуються у практичній діяльності. Підприємництво розглядається як особливий рід занять з максимальним використанням розуму, та підприємницького хисту за умови дотримання чинного законодавства.

Список використаних джерел

1. Гріщенко І.В., Балахонова О.В. Економічна сутність грошових коштів підприємства. *Розвиток освіти, науки, економіки в умовах інтеграційних процесів* : зб. наук. праць. 2017. Т. 1. С. 25-27.
2. Гріщенко І.В., Білецька Н.В., Клівіденко Л.М. Інвестиційно-інноваційний розвиток підприємств в умовах системних перетворень. *Вісник Львівської комерційної академії. Серія економічна*. 2016. № 50. С. 157-161.